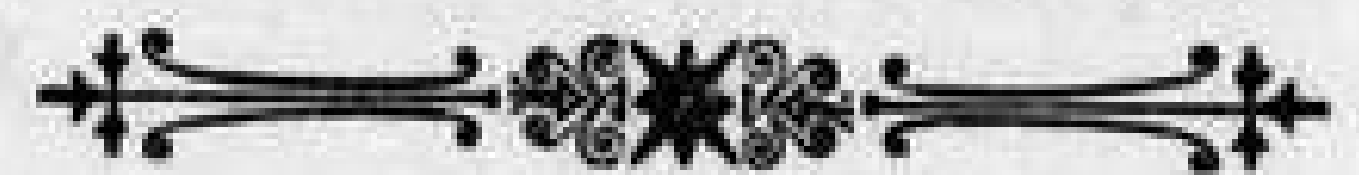

Φασουλῆς καὶ Περικλέτους,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος

- Φ. — Βρέ Περικλῆ, τὰ πράγματα ἐχόντρηναν καὶ πάλι καὶ βλέπω 'στὸν ὀρίζοντα φρικτὴ ἀνεμοζάλη.
- Π. — Ἀλήθεια λές, βρέ Φασουλῆ, καὶ ἔχω μιὰ ἰδέα πῶς θάχουμε καμμιὰ βροχὴ παραπολύ σπουδαία.
- Φ. — Τί ἀνθρωπος, βρέ, εἶσαι σὺ νὰ μὴ καταλαβαίνης, καὶ μέσα εἰς τὴν ἔννοια τοῦ λόγου νὰ μὴ μπαίνης! Μὰ δὲν διαβάζεις κάποτε καὶ σὺ ἐφημερίδες, καὶ μέσα 'στὰ διάφορα καμμιὰ φορὰ δὲν εἶδες πολιτικὸν ὀρίζοντα, τῆς πολιτείας σκῆφος, πη δ ἄ λ ι ο ν, ν α υ ἄ γ ι α, καὶ εἰς τὸ τέλος τ ἄ φ ο ς; Αὐτὴ τὴν ἔννοια κι' ἐγὼ εἶχα μὲς 'ττὸ κεφαλί, πού σουπα 'στὸν ὀρίζοντα πῶς εἶν' ἀνεμοζάλη.
- Π. — Ἀφοῦ λοιπὸν ἐσπούδασες καὶ τὴν ἀστρονομία, πῆς μου τί ἀνεκάλυψες, ἀλλὰ μὲ συντομία.
- Φ. — Πρῶτον μοῦ φαίνεται βουλή πῶς θάχουμε σὲ 'λίγο καὶ πῶς θα πῆση βούρδουλας ἀλλὰ ἐγὼ θὰ φύγω δεύτερον πῶς κι' ὁ Φάφαλης ἐβγήκε μὲς 'στὴ μέση καὶ τώρα ἡ Κυβέρνησις 'στὰ σίγουρα θὰ πῆση, τρίτον κι' ἐκεῖν' ἡ ἐκρηξις ποῦγινε τὴ Δευτέρα παραπολύ ἐθόλωσε, θαρρῶ τὴν ἀτμοσφαῖρα, κι' ἂν πέρνη ἔτσι μόνο του φωτιά καὶ τὸ μπαροῦτι, ζήτω ἢ φτώχεια, Περικλῆ, κι' ἀλλοίμονο 'στὰ πλοῦτη. Καὶ τέλος πάντων φαίνονται τὰ πράγματα σὰν σκοῦρα, κι' ἐτοίμασε ὀργήγορα καμμιὰ παληκομπουρα.
- Π. — Ἀλήθεια, βρέ, πῶς ὁ Μελᾶς σοῦ ἄφησε τὸ σπῆτι;
- Φ. — Ἐχω πολλὰ παράπονα κατὰ τοῦ μακαρίτι. Νὰ ξέρη πῶς 'στὴν τσίπη μου δὲν ἔχω χαρτζηλίκι, καὶ νὰ μὴ γράψῃ μιὰ γραμμὴ γιὰ μὲ 'στὴ διαθήκη; ἂν καὶ ἐγὼ εὐρίσκωμαι εἰς τόσας τρικυμίας, ὥστ' ἕκαμα παραιτήσιν πάσης κληρονομίας.
- Π. — Ἔτσι λοιπὸν; δὲν σ' ἄφησε λεπτὸ ὁ μακαρίτης, γιὰτὶ σοῦ μυριζότανε νὰ γίνης τραπεζίτης, γι' αὐτὸ σ' ἄρέσει μόνο του ν' ἀνάβῃ τὸ μπαροῦτι καὶ κάνεις τὸν μηδενιστὴ καὶ σὺ, παλητοσιφούτη, Ἄμμ' 'στὴ βουλή σὰν νᾶρχισαν μεγάλη φασαρία.
- Φ. — Δὲν ξέρεις ὅτι ἀνοιξαν καὶ ἄλλα θεωρεῖα, καὶ τώρα ὁ καθέννας μας θὰ ἔχῃ τὸ 'δικό του, καὶ θὰ σφυρίζῃ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἀντιπρόσωπό του; Καὶ ξέρεις 'στὴν περίοδο αὐτὴ τί θὲ νὰ γίνῃ; σφυρίκτρα 'στὰ ἐμπειρικὰ θαρρῶ πῶς δὲν θὰ μείνῃ. Καὶ τὰ ἀκροατήρια κάθε στιγμὴ θ' ἀδειάζουν, ἀλλὰ θὰ ἦναι πληθυσμὸς καὶ ποῦ νὰ πρωτοβγάξουν! Καὶ ἐπὶ τέλους 'στὴ βουλή θὰ γίνῃ μαλεβράσι, καὶ ἀμφιβάλλω, Περικλῆ, ἂν θὰ συνεδριάσῃ.
- Π. — Καὶ πόσαις θᾶναι 'στὴ βουλή πολιτικαῖς μερίδες;
- Φ. — Καθὼς προχθὲς ἐδιάβαζα εἰς τῆς ἐφημερίδες, θὰ ἦναι ὁ Πετιμεζᾶς μὲ δύο τρεῖς ἀκόμα, θὰ εἶν' ὁ Σωτηρόπουλος μονάχος του ὡς κόμμα, ὁ Δεληγιώργης ἔπειτα μὲ ἕνα δύο φίλους, ὁ Μεσσηνέζης ἔπειτα μὲ ἕνα δύο στύλους,

- ὁ κύριος Θεόδωρος καὶ κάμποσοι ἑταῖροι, κι' ὁ κύριος Χαρίλαος μὲ ὄλο του τ' ἀσκίρι.
- Π. — Καὶ ποῖα μ ε ρ ῖ δ α ἀπ' αὐταῖς σ' ἄρεισει 'στὴν Ἑλλάδα;
- Φ. — Ἐγὼ πιθαίνω, Περικλῆ, γιὰ τὴ Μακαροναδα. Θυμασ' ἀλήθεια πρόπερσιν πούχαν γιὰ μπάλους λύσσα, καὶ εἶνε ὁ Σαίτερ χορὸς εἰς τὰ Πατήσια, κι' ἔτρεχαν ξεμανικῶτοι καὶ ἄνδρες καὶ κυρίες, καὶ δὸς του πιά τρεγάματα καὶ ἀμαξοδρομίας, κι' ἐκάνανε après midi κι' après scating ἀκόμ, καὶ κουρασμένοι ἔπερταν εἰς χορευταὶ 'στὸ στρῶμα καὶ πάλι ξαναχόρευαν μαζούρκα μὲς 'στὴ ζέστη;
- Π. — Λέγε λοιπὸν τί ἐγίνε;
- Φ. — Ἐπεσε 'στὸν ἀσπίστη.
- Π. — Ποιός;
- Φ. — Νά! ὁ Σαίτερ αὐτὸς πού σουπα παραπάνω, μὰ σὺ δὲν νοιόθεις τίποτα κι' ἀδίκως λόγια χάνω.
- Π. — Τὸν Σκαίτερ θέλεις νὰ 'πῆς, μωρὲ παληο-χαϊθάνι.
- Φ. — Ἡ Σκαίτερ ἢ Σκίτερ γιὰ μὲ τὸ ἴδιο κάνει. Φβοῦμαι μόνο μὴν αὐτὸ τ' ἀσπίστωμα κοστήσῃ κι' ἀποζημιώσει βαρεῖα ὁ πρέσβυς μᾶς ζητήσῃ. Αὐτὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις μυρίστηκε ἐγκαίρως, καὶ τοῦδωσε ἕνα σταυρὸ καὶ πάει σ' ἄλλο μέρος.
- Π. — Ἀλήθεια λόγο 'στὴ βουλή ποιός λές νὰ ἐκφωνήσῃ;
- Φ. — Ἐγὼ θαρρῶ ὁ βασιλεὺς, ἂν δὲν τὸ λησμονήσῃ.
- Π. — Καὶ τί νομίζεις πῶς θὰ 'πῆ;
- Φ. — Ἄ! τὰ συνειθισμένα, καὶ τὸ πολὺ πολὺ νὰ 'πῆ δὴδὸ λόγια καὶ γιὰ 'μένα.
- Π. — Σοῦ εἶπα μὲ τὸν βασιλεῖα καθόλου μὴν τὰ βάνης, σοῦ εἶπα μὲ τὸν βασιλεῖα ἀστεῖα νὰ μὴν κάνης. Καὶ ἐπειδὴ μ' ἐθύμωσες ὄρσε λοιπὸν λεμποῦτι, καὶ πήγαινε, ἂν ἀγαπᾶς, νὰ μυριστῆς μπαροῦτι.

Παράκλησις εἰς τὸ φεγγάρι,
γιὰ νὰ μοῦ κάνῃ μιὰ χάρι.

Φεγγαράκι μου ὦραϊο, φέγγε μου νὰ περπατῶ,
καὶ 'στὸ σπῆτι νὰ πηγαίνω καὶ νὰ μὴν παραπατῶ.
Φύλαγέ με ἀπὸ κλέφταις ὑπονόμους καὶ στενά,
ἀπὸ τὸ Ἀ ε ρ ι ὄ φ ω ς καὶ φανάρια σκοτεινά.
Φύλαγέ με ἀπὸ ξύλο ξαφνικὸ καὶ μαχαιριχίς,
φύλαγέ με ἀπὸ σκύλους καὶ ἡρώων κουμπουριχίς.

Καὶ σὺ, Ἐσπερε, σὰν λείπῃ τὸ φεγγάρι τ' ἀργυρὸ,
σὺ δὴγὲ με σὲ τοῦτον τὸν ἀλλόκοτο καιρὸ.
Διπλασίασε τὸ φῶς σου, γίνε πλέον ζωηρὸς,
καὶ δὴγὲ με νὰ 'βρίσκω τὸ σπιτάκι μου γερὸς,
δίχως κόκκαλα σπασμένα καὶ χωρὶς καμμιὰ πληγὴ,
ἀφοῦ ἄλλο φῶς κανένα τοῦς Ῥωμηοὺς δὲν δὴγὲ.

Ῥωμηοῦ Ἡμερολόγιον
καὶ μὲ ἑορτολόγιον.

Ἄν αὔριον ὁ ἄστατος καιρὸς τὸ ἐπιτρέπῃ,
βάλεται ἀπὸ σήμερα τὸ χέρι σας 'στὴν τσίπη
κι' ἀμέσως; τῆς δεκάρας σας μετράτε μία μία,
γιὰ ν' ἀγοράσῃτ' ὄλοι σας τὸν πρῶτο Καζαμία.

